

Dimarts III

So 3, 1-2.9-13; Mt 21,28-32

Desembre 13

*J*ESÚS DIGUÉ ALS GRANS SACERDOTS i als notables del poble: «Què us en sembla? Un home tenia dos fills. Va anar a trobar el primer i li va dir: “Fill, vés avui a treballar a la vinya.” Ell li va respondre: “No hi vull anar.” Però després se’n penedí i va anar-hi. Aquell home anà a trobar el segon i li digué el mateix. Ell va respondre: “De seguida, senyor.” Però no hi va anar. Quin d’aquests dos va fer la voluntat del pare?»

Li responen: «El primer.»

Jesús els diu: «En veritat us dic que els publicans i les prostitutes us passen al davant en el camí cap al Regne de Déu. Perquè vingué Joan per encaminar-vos a fer el que és just, i no el vau creure; en canvi, els publicans i les prostitutes sí que el van creure. Però vosaltres, ni després de veure això, no us heu penedit ni l’heu cregut.»

☒ **Preparació:** Que el teu Esperit, Senyor, vingui sobre mi i m’ajudi a acollir el perdó gratuït que Déu m’ofereix cada dia.

☒ **Lectura:** Aquesta paràbola sobre el judici ve a continuació de l’evangeli d’ahir i la pregunta sobre l’autoritat de Jesús. Jesús adreça una paràbola als sacerdots i als ancians que el volien desautoritzar. Els dos fills de què ens parla ens recorden als fills del pare misericordiós (Lc 15): el fill rebel que finalment torna als braços del pare i el que rondina perquè ell sempre ha complert escrupolosament amb el pare, potser a contracor, segons sembla. En tots dos casos, un i altre germà simbolitzen dos grups de jueus: el de les autoritats, civils i religioses, que rebutgen Jesús, i el dels marginats de la societat, els *impurs* que se li acosten acollint amb entusiasme la seva paraula.

⊠ **Meditació:** El fill que de seguida diu sí, però després no hi va, ens parla d'un compliment de boca: un compliment buit, exterior, no ratificat per les obres: «Aquest poble m'honora amb els llavis, però el seu cor es manté lluny de mi» (Mt 15,8), que diu Jesús amb paraules d'Isaïes. Hi ha molts jueus que s'esforcen per no desviar-se dels centenars de manaments de la Llei jueva, creient que així se salvaran, i obliden la misericòrdia i l'auxili al germà necessitat, com en la paràbola del bon samarità. Però la seva autosuficiència els tanca el cor a la salvació immerescuda i gratuïta de Déu. Per això els publicans i prostitutes, potser els més indesitjables en aquell moment, són exemple dels qui acullen el Regne que Déu ens regala sense merèixer-ho.

⊠ **Oració:** Senyor, no vull que algun dia em puguis retreure que no me'n vaig penedir. Per això, vull tombar-me cap a tu cada dia. Tant se val que caigui; el que importa és aixecar-se un cop i un altre. Reconèixer el meu pecat, com ho feien els publicans i les prostitutes, i demanar-te el perdó i la salvació. Ajuda'm a convertir-me a tu, Senyor.

⊠ **Contemplació:** Jesús crida tothom a la conversió. No exalça els pecadors menyspreant els observants: l'oposició es dona entre els qui se saben necessitats de perdó i els qui creuen que no els cal. Perquè, qui ha que no necessiti el perdó de Déu? Sempre és moment d'apuntar-se a l'equip dels *pecadors* perquè, al final, seran els qui sortiran guanyant.

⊠ **Acció:** «Digueu sí, quan és sí; no, quan és no» (Mt 5,37).